

KOGU ELU ÜHES KOOLIS

Kui inimese tööraamatus on ainult kaks sissekannet: „Võetud tööle Krabi kooli õpetajaks” ja järgmine sissekanne on tehtud neljakümne aasta pärast: „Vabastatud Krabi kooli õpetaja töökohalt seoses vanaduspensionile siirdumisega”, siis jääb tahtmatult mõtlema. Kuidas need õpetajad on küll nii kaua ühes koolis töötanud, sest on ju õpetajad küllalt liikuv rahvas, sageli otsitakse paremaid töö- ja elutingimusi ja vahetatakse õige mitu töökohta.

See kool on õnnelik kool, kus on püsiv kaader, sest kui õpetaja on aastakümneid ühes koolis töötanud, siis eeldab see seda, et õpetaja on kiindunud oma elukutsesse, on kiindunud oma õpilastesse ja teda ei ole kohutanud ükski raskus; ta on kõik ohverdanud oma koolile, oma õpilastele.

Meie kool on üks nendest koolidest, kus on võrdlemisi püsiv kaader. Aga kolm õpetajat moodustavad meie kooli nn. kullafondi, sest nad on kogu elu töötanud ainult Krabi koolis.

Õpetaja **Linda Lehes** oli pikki aastaid meie bioloog. Tema töökad käed on palju teinud meie kooliümbruse ja kooliaia kujundamisel. Aga tema lõpmata inimlik suhtumine kolleegidesse, lausa emalik suhtumine õpilastesse ja tema tasakaalukus ja rahulikkus — need on heas mõttes lihtsalt kadestatavad.

Õpetaja **Heldi Raud**, kes praegu veel noorusliku energiaga oma töö teeb, on lihtsalt sündinud algklasside õpetaja, kelle järjekindel nõuandlikkus nii enese kui ka õpilaste suhtes võib eeskujuks olla igale õpetajale. Kord rääkis üks lapsevanem, et kui ta kodus püüdis oma väikemehele seletada, kuidas kodutööks antud matemaatikaülesannet lahendada, siis oli väikemehe vastus resoluutne: „Ei, mina teen selle ülesande ikka nii, nagu õpetaja Raud õpetas.” See fakt ei vaja kommentaare.

Õpetaja **Hilja Paeglis** on Krabi koolis töötanud õpetajana 41 aastat ja sellest koolijuhina 20 aastat. Õpetaja Paeglise tööarmastus

ja suur kiindumus oma koolisse on saanud teda kogu elu. On ju Hilja Paeglis inimene, kellele sobib iga töö, olgu siis auto- või traktorirool, ilus ja maitsekas kudumis- või heegeldamistöö, või keeruline keemiaülesanne, mis igale jütsile lõpmata lapsepäraselt sai selgeks tehtud. Seda tuletavad tema õpilased tänapäevani suure tänutundega meelde.

Täna, kooli juubelpäeval, on kogu koolipere ja Krabi ümbruskond teile lõpmata tänulikud, et olete kogu oma energia, hingejõu ja südamesoojuse pühendanud Krabi koolile ja teie endised õpilased tuletavad teid tänutundes meelde. Mõttes mölguvad luule-read:

*Sa minu armas õpetaja
Sa olid mulle hell ja hea.
Sa ikka mõistsid lohutada,
kui mure vaevas väikest pead.
Sa silitasid hellalt põske,
kui põsk mul oli nutust röske.
Sa olid meie teise kodu ema,
kes lohutas, kui peale kippus nutt.
Sul ikka varuks oli lahke sõna
või mõni meeldejääv ja
lohotust pakkuv jutt.*

Kolleegide mõtted pani kirja

„EVI TÕLGO